

N:o 7.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 Febr. 1879, kl. 1 e. m.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 1, i anledning af väckt motion om utsättande i debetsedel af taxeringsvärde å fastighet på landet samt om sådan debetsedels vitsord.

Uti en inom Andra Kammarerna väckt, till Utskottet remitterad, motion (N:o 59) har Herr *Sven Håkanson* föreslagit: »att i skattskrifnings- eller debetsedel, som häradskrifvare utfärdar, utsättes för hvarje jordegare taxeringssumman för hans fastighet jemte bevillningen därför och det för hvarje hemmans nummer eller lott deri, och att sådan debetsedel vid uppvisandet i detta hänseende eger vitsord lika med taxeringsbevis der så fordras».

Då 81 § af gällande bevillningsförordning bestämmer, att debetsedel bör utvisa taxeringsvärdet å hvarje den skattskyldiges inom taxeringsdistriktet belägna fasta egendom, så synes allt hvad motionären i förra delen af motionen föreslagit redan vara stadgadt, och någon Riksdagens åtgärd i det hänseendet således icke vara af behovet påkallad.

Beträffande åter motionens senare del, eller förslaget att åt sålunda upprättad debetsedel gifva vitsord såsom för taxeringsbevis, så afser detta att åt debetsedeln gifva en helt och hållet ny bestämmelse, som måste betinga ett annat formulär och andra föreskrifter för dess upprättande.

Debetsedelns nuvarande ändamål är att angifva den skattskyldiges debet uti uppbördsboken, hvaruti inga taxeringsvärden behöfva införas, samt att tjena som qvittens öfver fullgjord liqid.

Uppbördsboken är den efter de särskilda materialierna med specificerade skattetitlar upprättade och behörigen kontrollerade skattelängden, för hvilken skattskrifvaren är ansvarig, och efter hvilken debetsedlarne, i många fögderier uppgående till ett antal af 12,000 till 15,000 stycken, utskrifvas på tryckta blanketter. Genom kollationering och kontrollsummering bringas dessa debetsedlar i öfverensstämmelse med uppbördsboken, och skulle, genom förbiseende, någon felaktighet ännu förefinnas, så rättas densamma slutligen vid sjelfva liqviden.

Taxeringsvärdena införas deremot å debetsedeln, på grund af det i senare tider derom tillkomna stadgandet, direkt från taxeringslängden, och utan annan kontroll än den en kollationering kan erbjuda. Men då hvarken det ena eller andra bestyret med denna del af debiteringsarbetet lärer kunna handläggas af den ansvarige tjänstemannen, hvilkens hela tid tvifvelsutan behöfver egnas åt uppbördsboken, så vore det vanskligt att tillmäta de på debetsedeln sålunda införda värdena den betydelse som motionären afser.

Att genom nya föreskrifter anbefalla vederbörande skattskrifvare att åt debetsedel, som utfärdas, gifva den form och absoluta tillförlitlighet, som man för hvarje särskildt fall fordrar af ett taxeringsbevis, skulle för dessa tjänstemän medföra en sådan tillökning af arbete, kostnad och ansvar att det under nu varande förhållanden icke utan motsvarande ersättning billigtvis bör kunna dem åläggas; och då härtill kommer att hela denna åtgärd skulle med de allra flesta debetsedlarna vidtagas gagnlöst, enär blott ett ytterst ringa fåtal af dem skulle komma att begagnas för det af motionären afsedda ändamålet, så får Utskottet, som anser att de fördelar, som skulle kunna vinnas genom bifall till motionen, ingalunda motsvara de olägenheter som ötvifvelaktigt deraf blifva en följd, vördsamast hemställa,

att Herr Sven Håkansons motion icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 20 Februari 1879.

På Utskottets vägnar:

A. J. LYTH.

Reservation:

af Herrar *O. Karlsson, J. Anderson, A. P. Lind* och *A. Svenson*: »Motionären har framhållit nyttan af att skattskrifnings- eller debetsedel, hvarå taxeringssumman är utsatt för egande fastighet och särskildt för hvarje hemmans nummer eller lott deri, skall gälla såsom taxeringsbevis vid beräkning af stämpelpapper till lagfarter och bouppteckningar, men har pluraliteten af Utskottets ledamöter beslutat att vördsamt hemställa det motionen i denna del, icke måtte till någon Riksdagens åtgärd för- anleda.

De skäl, som äro i betänkandet anförda till stöd för motionens af- styrkande kunna vi ej gilla och vilja derföre emot dem anförda: Om mo- tionen skulle vinna frångång i den ifrågavarande delen, ingalunda skall det gifva debetsedel ny bestämmelse och betinga annat formulär och andra föreskrifter för dess upprättande än som nu finnas, ty en debetsedels nu- varande ändamål är att angifva den skattskyldiges debet, men äfven att angifva värdet af den fastighet, för hvilken den skattskyldige taxeras. — Det är nog sant, att det drager mycken tid och omtanke att upprätta sjelfva uppbördsboken, men icke desto mindre åligger det häradsskrifvare att å debetsedeln införa värdet af hvarje den skattskyldiges inom taxerings- distriktet belägna fasta egendom, så vida han sin tjänst fullgör, enär det i nu gällande bevillningsförordnings 81 § stadgas: »Den enligt uppbörds- »boken hvarje skattskyldig påförd bevillning skall upptagas å hans för »samma år utfärdade debetsedel, hvilken bör, jemte de på grund af be- »villningsstadgans 1 och 3 artiklar debiterade afgifter utvisa:

»a) taxeringsvärdet å hvarje den skattskyldiges inom taxeringsdistrik- »tet belägna fasta egendom samt beloppet af den deraf utgående bevillning».

Vidare stadgas i nämnde förordnings 83 §, der det heter:

»Debetsedlarne sammanfattas och utfärdas med ansvar för deras rig- »tighet, på landet af häradsskrifvaren».

Förbises bör icke, att häradsskrifvare uppbär lösen för hvarje debet- sedel, uppgående ända till 50 öre för en del, hvilken lösen fullt motsva- rar ersättning för det arbete som å sedeln nedlägges. — Om debetsedel författningsenligt utfärdas, som vi hafva all anledning antaga, att med högst få undantag sker, erhåller en sådan debetsedel den form och abso- luta tillförlitlighet (synnerligast som den af häradsskrifvare eller hans om-

bud vid betalningen ånyo granskas och underskrifves), som man i de flesta fall fordrar för ett taxeringsbevis.

Som vid bestämmandet af stämpelpapper för lagfarter och bouppteckningar med flere tillfällen, mången gång kan vara rätt besvärligt, tidsödande och kostsamt att anskaffa, vare sig ifrån landskontor eller häradsskrifvare, taxeringsbevis, då ofta nog långa afstånd förefinnas och hvarken embetsmännen å landskontor eller häradsskrifvare äro skyldige ett begärdt bevis afsända, och om resa göres till häradsskrifvarekontor, kan ock hända, det häradsskrifvare ej anträffas, och blir i hvarje sådant fall både kostsamt och tidsödande att bevis anskaffa.

Då rätt många af Herrar domare nu antaga kronodebetsedel såsom taxeringsbevis, och deraf visas både möjlighet och lämplighet deraf, vore väl det i sin ordning, att det blefve en föreskrift att kronodebetsedel i allmänhet må gälla såsom taxeringsbevis, hvadan vi vördsamt hemställa,

att Sven Håkansons motion i så måtto bifalles, att skattskrifnings- eller debetsedel, som häradsskrifvare utfärdar, eger vitsord lika med taxeringsbevis vid beräkning af stämpelpapper till lagfarter och bouppteckningar med flere tillfällen, der det sig göra låter».